

"تعریف و مفاهیم تعدادی از لغات تخصصی حرفه مددکاری اجتماعی"

مددکاری اجتماعی: مددکاری اجتماعی، حرفه‌ای است متشکل از علم، هنر و مهارت و مددکار اجتماعی کسی است که سعی می‌کند به فرد یا گروه اجتماعی کمک کند تا با مشکلات خود مواجه شوند و به توانایی‌های درونی خود پی ببرند. سپس به آنها کمک می‌کند که با استفاده از امکاناتی که در اختیار دارند و توانمندی‌های درونی‌شان، مشکل‌شان را حل و فصل کنند.

برنامه‌ریزی مددکاری اجتماعی: فرایند طراحی و اجرای برنامه‌ها و خدمات مددکاری با هدف ارتقای رفاه اجتماعی، افزایش سطح زندگی افراد و جامعه.

برنامه‌ریزی مسیر حیات: فرایند برنامه‌ریزی و تدوین اهداف زندگی و راهبردهای شخصی و حرفه‌ای فرد در طول دوره زندگی.

برنامه‌ریزی اجتماعی: فرایند طراحی و اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌هایی است که برای حل مسائل و بهبود شرایط اجتماعی در نظر گرفته می‌شود. این شامل برنامه‌ریزی مداخله، برنامه‌ریزی رفاهی و برنامه‌ریزی توسعه است.

مداخله مددکاری اجتماعی: فرایندی که متخصصان مددکاری اجتماعی به منظور حل مشکلات افراد و خانواده‌ها، ارائه پشتیبانی روانی اجتماعی، توانمندسازی فردی و اجتماعی و تسهیل دسترسی به خدمات اساسی مانند بهداشت، آموزش و مسکن و... انجام می‌دهند. توانمندسازی اجتماعی نیازمند تقویت تعاملات اجتماعی سالم و مثبت است. این شامل ایجاد فضاها و فرصت‌هایی است که افراد بتوانند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند، تجربیات و دانش خود را به اشتراک بگذارند و از همدیگر یاد بگیرند.

بهداشت روانی: حفظ و بهبود وضعیت روانی افراد و جوامع از طریق ارائه خدمات مشاوره، درمان، آموزش و پیشگیری در زمینه مشکلات روانی و اجتماعی. بهداشت روانی متمرکز بر تأمین سلامت روانی، افزایش آگاهی و تشویق به رفتارهای سالم در جامعه است.

مداخله اجتماعی: به وسیله ترکیب دانش روان‌شناسی اجتماعی و مهارت‌های مددکاران اجتماعی، برای بهبود شرایط اجتماعی و رفاه جوامع بسیار حائز اهمیت است. این مداخله‌ها می‌توانند تحت عنوان مداخله اجتماعی شناخته شوند. در این نوع مداخله، مددکاران اجتماعی با استفاده از دانش و مهارت‌های روان‌شناسی اجتماعی، در تغییر و بهبود شرایط اجتماعی و رفاه جوامع نقش مؤثری دارند.

مداخله در خانواده: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی در رابطه با تقویت روابط خانوادگی و مسائل و نیازهای آنها در حوزه‌هایی مانند آسیب‌های خانوادگی، خشونت خانگی و تعارضات خانوادگی و ... به کمک می‌رسند و تلاش می‌کنند تا مشکلات را حل و رفع کنند.

بحران اجتماعی: وضعیتی که در آن شرایط نامطلوب و آسیب‌زای اجتماعی برای افراد و جوامع به وجود می‌آید. بحران اجتماعی ممکن است به دلیل عوامل مختلفی از جمله فقر، بیکاری، بی‌خانمانی، خشونت، مخدوش شدن ارتباطات اجتماعی و ... رخ دهد.

مداخله در بحران: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی در شرایط بحرانی به جامعه و افراد متاثر کمک می‌کنند و تلاش می‌کنند تا بحران را مدیریت کنند، خدمات فوری و حمایت را فراهم کنند و راهکارهای مناسب را اجرا کنند.

مداخله در بهداشت روانی: مددکاران اجتماعی در حوزه بهداشت روانی به افرادی که با مشکلات روانی روبرو هستند کمک می‌کنند. آنها می‌توانند ارزیابی‌های روانشناسی انجام دهند، راهنمایی‌های روانشناسی ارائه کنند و به مدیریت استرس و افزایش سلامت روانی کمک کنند.

مداخله در مدارس: برنامه‌ها و راهبردهایی که با همکاری مدارس و ارائه خدمات مددکاری اجتماعی و تحصیلی، به دانش‌آموزان در رسیدن به عملکرد بهتر و رفاه اجتماعی کمک می‌کنند.

مداخله در وابستگی: برنامه‌ها و راهبردهایی که به افرادی که به مواد مخدر، الکل و سایر وابستگی‌ها متکی هستند، کمک می‌کند.

مداخله در بیکاری: برنامه‌ها و راهبردهایی که به افراد بیکار در یافتن شغل و توانمندسازی آنها برای بازگشت به بازار کار کمک می‌کنند.

مداخله در تحصیلات عالی: برنامه‌ها و راهبردهایی که به جوانان در ادامه تحصیل و دستیابی به تحصیلات عالی کمک می‌کند.

مداخله در سیستم‌ها: مددکاران اجتماعی ممکن است در تغییر و بهبود سیستم‌های اجتماعی نیز مداخله کنند. با توجه به دانش روان‌شناسی اجتماعی، آنها می‌توانند عوامل مؤثر در سیستم‌های اجتماعی را شناسایی کنند و برنامه‌ها و سیاست‌هایی را ارائه دهند که به تغییر و بهبود ساختارها، قوانین و سیاست‌های اجتماعی کمک کنند. این مداخله ممکن است شامل تغییر قوانین و مقررات، اصلاح ساختارهای سازمانی و بهبود روش‌ها و رویکردها باشد.

مداخله در رفاه کودکان: رفاه کودک شامل تأمین نیازهای اساسی کودکان، ایجاد محیط سالم و حمایت از حقوق کودکان در جامعه است. مددکاران اجتماعی در حوزه بهزیستی و رفاه کودکان می‌توانند در پیشگیری و کمک به کودکان در مواجهه با

آسبها، بهبود شرایط زندگی کودکان در خانواده و جامعه، ارائه خدمات آموزشی و راهنمایی‌های مختلف به کودکان و خانواده‌ها شرکت کنند.

مداخله در مسائل مهاجرت و پناهندگی: در این حوزه، مددکاران اجتماعی به مهاجران و پناهندگان کمک می‌کنند تا در فرهنگ جدید خود سازگار شوند، خدمات اساسی را دریافت کنند، به سیستم آموزش و بهداشت دسترسی داشته باشند و با چالش‌هایی مانند تبعیض، ترجمه و ارتباط با جامعه می‌توانند کنار بیایند.

ارزیابی اجتماعی: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی از طریق جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات، اثرات برنامه‌ها و خدمات اجتماعی را ارزیابی می‌کنند تا بهبود و بهینه‌سازی روند کارها و تأثیر آنها را به دست آورند.

ارزیابی برنامه: فرایندی که در آن اثربخشی و کارایی برنامه‌ها و خدمات مددکاری اجتماعی بر اساس معیارهای تعیین شده، ارزیابی می‌شود.

ارزیابی نیازها: فرایند تعیین نیازهای افراد و جوامع به منظور توسعه برنامه‌ها و خدمات مددکاری اجتماعی.

روانشناسی اجتماعی: دانشی که به بررسی رابطه بین عوامل اجتماعی و رفتار انسانی، عوامل فردی و جمعیتی و اثرات آنها بر روی فرد و جامعه می‌پردازد.

گردآوری داده‌ها و ارزیابی: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی اطلاعات و داده‌های مرتبط با مسائل اجتماعی را جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل کرده و ارزیابی می‌کنند. این اطلاعات برای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در زمینه مددکاری اجتماعی استفاده می‌شود.

حقوق انسانی: مبانی و اصولی که بر اساس آن افراد حقوق و آزادی‌های اساسی خود را دارند و مددکاران اجتماعی به حفظ و ترویج حقوق بشر متعهد هستند. مددکاران اجتماعی در حوزه حقوق انسانی فعالیت می‌کنند. آنها در جلوگیری از تبعیض، ترویج برابری، حمایت از حقوق فردی و جمعی، مقابله با سوءاستفاده و تضمین حقوق اساسی افراد و جوامع دخیل هستند. تعهد و تضمین حفظ حقوق بشر، از جمله حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تمام افراد در جامعه.

حقوق کودکان: مجموعه‌ای از حقوق و آزادی‌هایی که برای کودکان تضمین شده است. این حقوق شامل حقوق به زندگی، به حمایت، به تربیت، به سلامتی، به تعلیم و تربیت، به شناخت، به بازی و استراحت، به مشارکت و به حمایت اجتماعی است.

رفاه اجتماعی: فرایندی که به تأمین نیازهای اساسی افراد و جوامع، ارتقای کیفیت زندگی و توسعه رفاه جامعه ارائه می‌شود. از جمله سطح مناسب بهداشت، آموزش، کار، مسکن و رفاه اقتصادی.

خدمات رفاهی: خدماتی که به افراد در جوانب مختلف زندگی روزمره شامل مسکن، غذا، بهداشت و بهبود شرایط زندگی عمومی ارائه می‌شود. ارائه خدمات رفاهی شامل کمک‌های نقدی، بسته‌های غذایی، کمک‌های پوشاک و دیگر خدمات رفاهی برای افراد نیازمند می‌شود.

خدمات اجتماعی: مددکاران اجتماعی خدمات متنوعی را به افراد و جوامع ارائه می‌دهند. این شامل ارائه کمک‌های مالی، مسکن، بهداشت، آموزش و توانمندسازی اجتماعی، مشاوره مددکاری اجتماعی، حمایت اجتماعی، خدمات پرستاری و مراقبتی، راهنمایی در تأمین نیازهای اساسی و ارتقای سطح زندگی است.

خدمات مددکاری اجتماعی به خانواده: خدماتی که به خانواده‌ها به منظور حمایت از آنها در مواجهه با مشکلات اجتماعی و فراهم کردن شرایط مناسب برای رشد و توسعه سالم خانواده‌ها ارائه می‌شود.

خدمات اجتماعی بین‌المللی: خدماتی که به منظور حمایت از آسیب‌دیدگان و توسعه رفاه اجتماعی در سطح بین‌المللی ارائه می‌شود.

هماهنگی خدمات: فرایند هماهنگی و ارتباط میان سازمان‌ها و مراکز خدماتی در ارائه خدمات مددکاری جامع و یکپارچه.

اعتیاد: وابستگی شدید و غیرطبیعی به مواد مخدر یا رفتارهای مضر مانند مصرف بیش از حد الکل یا بازی‌های ویدئویی، که معمولاً به مشکلات جسمی، روانی و اجتماعی منجر می‌شود.

اعتیادشناسی: حوزه‌ای از مددکاری اجتماعی که به تشخیص، درمان و پشتیبانی از افرادی که با اعتیاد روبرو هستند، می‌پردازد.

آسیب‌شناسی اجتماعی: مطالعه علمی راجع به مسائل اجتماعی و فرایندهایی که موجب آسیب روانی، اجتماعی و اقتصادی در فرد و جامعه می‌شود.

خدمات روانشناختی: خدماتی که به ارائه راهنمایی، تشخیص، درمان و پشتیبانی در زمینه سلامت روانی فرد می‌پردازد.

گروه‌های آسیب‌پذیر: گروه‌هایی از افراد که به دلایل مختلف از جمله نابرابری‌های اجتماعی، محرومیت، بی‌خانمانی، معلولیت، سن بالا و جنسیت و ... آسیب‌پذیر هستند و نیاز به حمایت و کمک دارند.

سیاست‌گذاری اجتماعی: فرایند تعیین و تدوین سیاست‌ها و برنامه‌هایی که هدفشان تحقق عدالت اجتماعی، حمایت از آسیب‌دیدگان و توسعه رفاه اجتماعی است.

جمعیت‌شناسی: علمی که به بررسی جمعیت‌ها، ساختار جمعیتی، رفتارهای جمعیتی و عوامل تأثیرگذار بر آنها می‌پردازد.

مشاوره مددکاری اجتماعی: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی با استفاده از روش‌ها و تکنیک‌های مشاوره و پشتیبانی‌های روانشناختی و اجتماعی افراد و جوامع را در حل مسائل و بهبود شرایط زندگی راهنمایی می‌کنند.

مشاوره خانواده: خدماتی که به منظور تقویت ارتباطات خانوادگی، حل مشکلات و پیشگیری از آنها به خانواده‌ها ارائه می‌شود.

مشاوره و راهنمایی: مددکاران اجتماعی نقش راهنما و کمک‌رسان در ارائه خدمات و حمایت به افراد و جوامع دارند. آنها به مشکلات و نیازهای افراد گوش می‌دهند، منابع مناسب را تعیین کرده و به ارائه راهکارهای مناسب و کمک به حل مسائل کمک می‌کنند.

توانمندسازی: فعالیت‌ها و روش‌هایی که افراد را قادر می‌سازند تا بتوانند با مشکلات خود مقابله کنند و زندگی بهتری را بسازند.

توانمندسازی جامعه: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی به جامعه کمک می‌کنند تا منابع خود را شناسایی کند، مشارکت در تصمیم‌گیری‌های محلی داشته باشد و برای حل مسائل اجتماعی و توسعه پایدار اقتصادی و اجتماعی تلاش کند.

توانمندسازی اجتماعی: فرایندی که به منظور افزایش قدرت و توانایی افراد و جوامع در حل مشکلات، ایجاد تغییر اجتماعی مثبت و تحقق رفاه اجتماعی انجام می‌شود.

توانمندسازی جوانان: فرایندی که با بهبود مهارت‌ها، افزایش خودکارآمدی و ایجاد فرصت‌های آموزش و کارآموزی، جوانان را توانمند و خودمختار می‌کند.

توانمندسازی زنان: مددکاران اجتماعی به توانمندسازی زنان و تسهیل دسترسی آنها به منابع اقتصادی، آموزش، بهداشت و حقوق بشر کمک می‌کنند. آنها می‌توانند در حوزه تبعیض جنسیتی، خشونت علیه زنان و تربیت فرزندان برابری جنسیتی فعالیت کنند.

توانمندسازی اقتصادی: مددکاران اجتماعی در توانمندسازی اقتصادی افراد و جوامع فعالیت می‌کنند. آنها به ارائه آموزش‌های مهارتی و توسعه برنامه‌های اقتصادی کمک می‌کنند تا افراد بتوانند درآمد مناسبی داشته باشند و به توانایی خود در تأمین نیازهای اقتصادی پی ببرند.

تعهد اجتماعی: نقش و مسئولیت افراد و گروه‌ها در بهبود شرایط اجتماعی، حفظ حقوق انسانی و تعامل مسئولانه با جامعه.

مسئولیت اجتماعی: تعهد و نقش افراد و سازمان‌ها در انجام وظایف اجتماعی، حمایت از آسیب‌دیدگان و تعامل مسئولانه با جامعه.

پیشگیری اجتماعی: فرایندی است که در آن تلاش می‌شود تا مسائل اجتماعی و آسیب‌های اجتماعی از پیش‌برگیری شوند. شامل برنامه‌ها و فعالیت‌هایی است که هدف آنها جلوگیری از وقوع مسائل و تسهیلات اجتماعی است.

راهبردهای پیشگیری: روش‌ها و برنامه‌هایی که با هدف جلوگیری از وقوع مشکلات اجتماعی و کاهش آسیب‌ها طراحی می‌شوند.

اشتغال‌زایی: برنامه‌ها و سیاست‌هایی که هدفشان ایجاد فرصت‌های شغلی، توسعه توانمندی‌های کاری و افزایش اشتغال در جامعه است.

خشونت خانگی: شامل هرگونه فعالیت خشونت‌آمیز، مستمر و ناعادلانه در محیط خانگی است که به آسیب و حمله به اعضای خانواده یا افرادی که در یک رابطه نزدیک با یکدیگر هستند، اشاره دارد.

مدیریت استرس: روش‌ها و راهبردهایی که به فرد در مدیریت و کاهش استرس‌های روزمره کمک می‌کنند.

مدیریت تغییر: فرایند برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی تغییرات در سازمان‌ها و جوامع با هدف بهبود و توسعه.

مدیریت منابع اجتماعی: فرایند برنامه‌ریزی، استفاده بهینه و توزیع عادلانه منابع اجتماعی، شامل منابع مالی، انسانی و فیزیکی و ...

تعامل با جامعه: فرایندی که در آن متخصصان مددکاری اجتماعی با همکاری جامعه محلی، سازمان‌های غیرانتفاعی و مراکز خدماتی، خدمات مددکاری را ارائه و بهبود می‌بخشند.

توانبخشی: روشی که به تقویت و بازسازی قدرتها و توانایی‌های افراد و جوامع پس از تجربه مشکلات و بحران‌های اجتماعی می‌پردازد.

اخلاق حرفه‌ای: اصول و قواعد اخلاقی که متخصصان مددکاری اجتماعی در ارتباط با مراجعان و همکاران خود رعایت می‌کنند.

روش‌های مبتنی بر شواهد: استفاده از تداوم علمی و شواهد موجود در مددکاری اجتماعی برای تصمیم‌گیری و ارزیابی اثربخشی برنامه‌ها و خدمات.

روش‌های تعاملی: رویکردها و روش‌هایی که در فرایند مددکاری اجتماعی بر اساس تعامل و مشارکت با مراجعین و جوامع متمرکز هستند.

سلامت روانی: حالتی که شامل حفظ و تقویت سلامت روانی افراد، پیشگیری از بیماری‌های روانی و ارائه خدمات درمانی و پشتیبانی روانشناختی است.

تحول اجتماعی: فرایندی که به تغییر و تحول در ساختارها، نگرش‌ها و روابط اجتماعی در جامعه اشاره دارد و به سمت بهبود و پیشرفت هدایت می‌شوند.

تحول فردی: فرایندی که فرد را در جهت تغییر و بهبود شخصیتی، توانمندی‌ها و سبک زندگی خود هدایت می‌کند.

نظارت اجتماعی: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی نقش نظارت و پایش بر عملکرد و رفتار افراد و سازمان‌ها را برعهده می‌گیرند تا از رعایت استانداردها، قوانین و حقوق افراد اطمینان حاصل شود.

اجتماع‌پذیری: مفهومی که به توانایی جامعه برای پذیرش و همکاری با افراد مختلف و ایجاد فضای متنوع و همه گیر برای همه اشاره دارد.

تحقیقات عملی: مطالعاتی که به صورت عملی و در محیط‌های واقعی برای بررسی اثربخشی برنامه‌ها و روش‌های مددکاری اجتماعی انجام می‌شوند.

تحقیقات اجتماعی: مددکاران اجتماعی می‌توانند در حوزه تحقیقات اجتماعی فعالیت کنند که شامل انجام پژوهش‌ها، مطالعات میدانی، تحلیل داده‌ها و ارزیابی برنامه‌ها و سیاست‌های اجتماعی است. تحقیقات اجتماعی به شناخت بهتر از جوامع، مشکلات اجتماعی و ارائه راهکارهای مناسب برای حل مسائل کمک می‌کند.

محرومیت اجتماعی: عدم دسترسی به منابع، خدمات و فرصت‌های اجتماعی که می‌تواند باعث محرومیت و تبعیض اجتماعی شود.

تغییر رفتار اجتماعی: با توجه به تحقیقات روانی اجتماعی، مددکاران اجتماعی می‌توانند رفتارهای ناپسند و مشکل‌زا در جوامع را شناسایی کرده و به تغییر آن‌ها کمک کنند. با استفاده از روش‌های مداخله مانند آموزش، مشاوره و ترویج الگوهای رفتاری مثبت، می‌توانند افراد و گروه‌ها را به سمت رفتارهای بهتر و سازنده هدایت کنند.

مشارکت اجتماعی: شامل فعالیت‌ها و روش‌هایی است که به افراد و جوامع اجازه می‌دهد در تصمیم‌گیری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و فعالیت‌هایی که به زندگی خود و جوامعشان ارتباط دارد، شرکت کنند. مشارکت اجتماعی عاملی است که به افزایش احساس تعلق، توانمندسازی افراد و توسعه اجتماعی کمک می‌کند. این فرایند با همکاری و هم‌افزایی با سایر اعضای جامعه، جوامع محلی و نهادهای مربوطه انجام می‌شود. مشارکت اجتماعی می‌تواند شامل مشارکت در تصمیم‌گیری‌های مربوط به جوامع محلی، مشارکت در فعالیت‌های مردم‌نهاد، مشارکت در برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های اجتماعی و فعالیت‌های داوطلبانه باشد. این فعالیت‌ها باعث تقویت ارتباطات اجتماعی، توسعه جوامع قوی‌تر و بهبود شرایط زندگی عمومی می‌شوند.

مشارکت فعال: این رویکرد تاکید دارد که جوامع باید به صورت فعال در فرآیند توسعه و تصمیم‌گیری‌های اجتماعی شرکت کنند. این شامل شناخت و شناسایی نیازها، آرزوها و توقعات افراد و جوامع است و تضمین می‌کند که تصمیمات اجتماعی بر اساس مشارکت و درگیری گسترده جوامع گرفته می‌شود.

همکاری و شبکه‌سازی: مددکاران اجتماعی در همکاری با سایر سازمان‌ها، نهادها و جوامع محلی، شبکه‌هایی را ایجاد و توسعه می‌دهند. این همکاری و شبکه‌سازی باعث افزایش هماهنگی و تعامل بین نهادها و سازمان‌های مختلف می‌شود و امکان بهره‌برداری از منابع و تجربیات مشترک را فراهم می‌کند. همچنین، این شبکه‌سازی به ایجاد ارتباطات قوی‌تر با جوامع محلی، تشکیل روابط اعتمادسازی و ارائه خدمات مؤثرتر به جامعه کمک می‌کند.

تحلیل خطر: فرایند شناسایی و ارزیابی خطرات و عوامل خطرناک در جامعه با هدف کاهش آسیب‌ها و محافظت از افراد.

شبکه‌های اجتماعی: ارتباطات و ارتباطات انسانی میان افراد و گروه‌ها که امکان انتقال اطلاعات، پشتیبانی اجتماعی و همکاری را فراهم می‌کند.

توسعه اجتماعی: فرایندی است که با هدف پیشرفت همه جانبه (توسعه اقتصادی، آموزشی، فرهنگی و سیاسی) و تحول جوامع و ارتقاء شرایط اجتماعی و به منظور تحقق توسعه پایدار و عدالت اجتماعی، افزایش سطح زندگی جمعیت و توانمندسازی جوامع انجام می‌شود.

توسعه اقتصادی: شامل ایجاد فرصت‌های شغلی، تسهیل دسترسی به منابع مالی و اقتصادی، ترویج کارآفرینی و رشد اقتصادی در جوامع است.

توسعه پایدار: فرایندی که همزمان با رشد اقتصادی و اجتماعی، حفاظت از محیط زیست و تأمین نیازهای نسل‌های آینده را هدف قرار می‌دهد.

توسعه منابع محلی: مددکاران اجتماعی با توجه به روان‌شناسی اجتماعی، به ارائه منابع و خدمات محلی به جوامع کمک می‌کنند. آن‌ها با شناخت نیازهای جامعه و ارزیابی منابع موجود، می‌توانند برنامه‌ها و فعالیت‌هایی را طراحی کنند که به توسعه اجتماعی و اقتصادی منطقه کمک کنند. این فعالیت‌ها ممکن است شامل آموزش مهارت‌های شغلی، ارائه خدمات بهداشتی و روانشناختی، ترویج اشتغال و سرمایه‌گذاری محلی و تشکیل شبکه‌های اجتماعی محلی باشد.

توسعه منابع: مددکاران اجتماعی می‌توانند در فرایند توسعه منابع برای پروژه‌ها و برنامه‌های اجتماعی نقش بسزایی ایفا کنند. این شامل جستجوی منابع مالی، ارتباط و همکاری با سازمان‌ها و نهادهای مربوطه، نوشتن پروپوزال‌های تحقیقاتی و تأمین منابع مالی برای اجرای برنامه‌ها است.

سرمایه‌گذاری اجتماعی: سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها و برنامه‌هایی که بهبود شرایط اجتماعی و رفاه عمومی را هدف می‌گیرند.

همدلی اجتماعی: فرایند پذیرش، توجه و همدلی با نیازها و موقعیت‌های دیگران و ایجاد ارتباط و همبستگی اجتماعی.

همدلی با آسیب‌دیدگان: حمایت، فهم و همراهی با افرادی که در معرض آسیب‌ها و محرومیت‌های اجتماعی قرار دارند.

ارتقای اعتماد به نفس: فرایندی که افراد را در تقویت و ارتقای اعتماد به نفس خود، ایجاد اعتماد به دیگران و توانایی انجام وظایف راهنمایی می‌کند.

ظرفیت‌سازی: فرایند تقویت مهارت‌ها و توانمندی‌های افراد و جوامع به منظور مدیریت بهتر مشکلات اجتماعی و ایجاد تغییر مثبت.

توانمندسازی اقتصادی زنان: مددکاران اجتماعی می‌توانند به افراد در بهبود وضعیت اقتصادی خود کمک کنند. آنها می‌توانند از طریق ارائه مشاوره‌های مالی، ارائه مهارت‌های کسب و کار و فراهم کردن فرصت‌های شغلی به زنان کمک کنند تا استقلال مالی خود را افزایش دهند.

همبستگی اجتماعی: حالتی که جوامع و گروه‌ها در آن با همبستگی، همکاری و حمایت از یکدیگر برای تحقق هدف‌ها و حل مسائل اجتماعی همکاری می‌کنند.

تعاون اجتماعی: فرایند همکاری و تعامل مثبت بین افراد و گروه‌ها در جامعه برای دستیابی به اهداف مشترک و حل مسائل اجتماعی.

تنوع فرهنگی: مفهومی که به تنوع و گوناگونی فرهنگ‌ها، اعتقادات، زبان‌ها، آداب و رسوم و سبک‌های زندگی در جوامع اشاره دارد. احترام به تنوع فرهنگی می‌تواند به فهم بهتر و همکاری میان افراد و جوامع مختلف، ارتقای صلح و تعامل اجتماعی کمک کند.

تفکر سیستمی: رویکردی که در تحلیل و فهم مسائل اجتماعی از دیدگاه سیستم‌ها و روابط بین عوامل استفاده می‌کند.

حمایت اجتماعی: فرایندی است که در آن مددکاران اجتماعی افراد و جوامع را در بهبود شبکه حمایت اجتماعی خود یاری می‌کنند. شامل ایجاد ارتباطات اجتماعی، ارائه خدمات حمایتی و ایجاد شبکه‌های اجتماعی مثبت است.

مداخله مددکاری گروهی: مددکاران اجتماعی با توجه به مبانی روان‌شناسی اجتماعی، در تشکیل و تقویت گروه‌های اجتماعی موثر هستند. آنها می‌توانند با فراهم کردن محیط‌ها و فضاهای امن برای گروه‌ها، ترویج

همکاری و اعتماد درون گروهی را تسهیل کنند. همچنین، آموزش مهارت‌های اجتماعی و تسهیل فرایند ارتباط درون گروهی نیز از جمله فعالیت‌های مداخله مددکاری اجتماعی گروهی است.

گروه‌درمانی: فرایندی است که در آن افراد با مشکلات مشابه در یک گروه تحت راهنمایی مددکاران اجتماعی قرار می‌گیرند. در این فرایند، اعضای گروه با یکدیگر تجربیات، احساسات و مشکلات خود را به اشتراک می‌گذارند و با همکاری و پشتیبانی از یکدیگر، به راه‌حل‌های مؤثرتری برای مسائل خود می‌رسند. مددکاران اجتماعی نقش راهنما و مشاور را در این گروه‌ها ایفا می‌کنند و فرایندی را برای رشد و تحول شخصی و اجتماعی اعضای گروه فراهم می‌کنند.

توانبخشی اجتماعی: رویکردی که به توانمندسازی افراد و جوامع در حال ترمیم و بهبود از آسیب‌ها و آسیب‌دیدگی‌های اجتماعی تمرکز دارد.

تعامل اجتماعی: فرآیند برقراری ارتباط و همکاری بین افراد، گروه‌ها و جوامع به منظور دستیابی به هدف‌های مشترک.

فراهم‌سازی امکانات اسکان: ارائه مسکن مناسب برای افراد بی‌خانمان، خانواده‌های کم‌درآمد و افرادی که در شرایط آسیب‌زایی زندگی می‌کنند.

قدرت‌های فردی: شامل مهارت‌ها، توانایی‌ها و قدرت‌های فردی است که هر فرد به صورت فردی دارد. مانند قدرت‌های شناختی، هیجانی، اجتماعی و مهارت‌های شغلی.

قدرت‌های اجتماعی: شامل قدرت‌ها و توانمندی‌هایی است که در رابطه با تعاملات اجتماعی و ارتباطات با دیگران وجود دارد. مانند قدرت تعامل اجتماعی، قدرت تشکیل شبکه‌های اجتماعی و قدرت تأثیرگذاری بر دیگران.

عدالت اجتماعی: رویکردی که بر توزیع عادلانه منابع و فرصت‌ها در جامعه تأکید دارد و شامل حفظ حقوق افراد ضعیف‌تر، مقابله با تبعیض‌ها و توجه به نیازهای گروه‌های آسیب‌پذیر است.

امنیت اجتماعی: مددکاران اجتماعی می‌توانند در امر ارتقای امنیت اجتماعی نقش داشته باشند. این نقش شامل پیشگیری از جرم و خشونت، ارتقای امنیت جوامع آسیب‌پذیر، ایجاد آگاهی در مورد حقوق انسانی و قوانین، مشارکت در برنامه‌های مبارزه با مواد مخدر و اعتیاد، ایجاد شبکه‌های امنیتی محلی و همکاری با نهادهای امنیتی برای مدیریت بحران‌ها و حوادث اجتماعی می‌شود.

www.iswbookcafe.ir
@iswbookcafe
iswbookcafe@gmail.com

